

ПІСЕНЬКА ПРО РАКА

Рак рачкує у ріці,
Розкидає камінці,
Ще й кричить:
Втікай усяк,
Я не риба вам, а рак!

Ще й кричить:
Втікай усяк,
Я не риба вам, а рак!

Рак, рак, неборак,
Як притисну, буде знак!

Рак, рак, неборак,
Як притисну, буде знак.

РИБОЛОВИ

Риболови ми завзяті;
Вудки — довгі гілочки,
Волосіння дав нам тато,
А дідусь — старі гачки.

На улов ми маєм кошик,
І торбину про запас,
Та ніяка рибка й досі
На гачок не йде до нас.

Катерина Перелісна

ЧЕРЕПАХИ

Черепахи невеличкі
Повиходили із річки,
Потихесенько ідуть,
Сірі панцері несуть,

Панцер — добра оборона!
Он летить до них ворона,
Їм не страшно, в панцер — раз!
„Не дістанеш в ньому нас!“

Катерина Перелісна

ТРИ МАТУСІ

Є у кожної дитини
Матінка єдина.
Та, що любить нас і дбає,
Розуму навчає.

Є у кожної дитини,
Навіть сиротини,
Наша Мати солов'їна
Рідна Україна.

І у кожному серденьку
Є і буде жити
Божа Мати — наша ненька,
Мати всього світу.

Леонід Полтава

РИБИ

Є різні риби у воді:
Товсті, тоненькі і худі,
Дрібненькі риби — малюки,
А є й великі — от-такі!

Є войовничі — із мечами,
З довжелезними хвостами.
Є рибки срібні й золоті,
Є дуже мудрі, є й пусті...

Живуть вони в річках і в морі
І все беруться до розмов,
Але ніколи не говорять,
Немов своїх не знають мов.

Набравши в ротик води,
Вони мовчать — мовчать завжди:
В воді не можна говорити,
Тож риби мовчки мусять жити.

Леонід Полтава

ГОСПОДИНЯ КВА

У ставочку біля тина
Жила собі господиня,
Звали її Ква.

Була собі головата,
І зелена і оката,
Господиня Ква.

І комарики і мухи
Всі боялися ропухи,
Господині Ква.

Та від снігу і від льоду
Заховалася під воду
Господиня Ква.

У пісочку поринула,
Не квакає, бо заснула,
Господиня Ква.

Катерина Перелісна